

(10) Øvrige betalinger (netto): Beløbet er som nævnt foran beregnet som en rest og angiver summen af alle andre udbetalinger end de anførte med fradrag af alle indbetalinger undtagen skatter. Posten er således sammensat af et stort antal indtægts- og udgiftskonti, hvor der i hvert enkelt tilfælde kan blive tale om ikke ubetydelige variationer fra måned til måned; en række af disse bevægelser har imidlertid ikke det samme regelmæssige forløb som posterne 1—9 ovenfor. Det kan derfor heller ikke undre, at der som helhed er ret uregelmæssige bevægelser i denne post. Der er dog en temmelig klar tendens til, at udbetalingerne i januar kvartal ligger forholdsvis lavt, hvilket efter alt at dømme beror på, at en række bevillinger er opbrugt tidligere i finansåret, således at nye udbetalinger ikke kan afholdes, før tillægsbevillingsloven er vedtaget; ligeledes spiller det en rolle, at forskellige styrelser, bl. a. postvæsenet og den grønlandske handel og administration, sæsonmæssigt har relativt små udbetalinger i januar kvartal.

18. På grundlag af de to tabeller kan årsagerne til de omtalte sæsonbevægelser i finansieringsbehovet opsummeres således:

De stærke udsving fra måned til måned forklares næsten helt af sæsonbevægelserne i skatteindbetalingerne. Der er i hvert kvartal een måned (den sidste), hvor de direkte skatter går ind, og hvor indbetalingerne er på maksimum, een måned hvor benzinafgifterne går ind (den første kvartalsmåned) og een måned, hvor både direkte og indirekte skatter kun indgår med ret små beløb (den

midterste kvartalsmåned). De sidstnævnte måneder er som foran nævnt de måneder, hvor finansieringsbehovet er størst; derimod er der ikke nogen typisk forskel mellem de to andre måneder i kvartalet, idet man for at udjævne finansieringsbehovet har henlagt en række større udbetalinger (bl. a. renter og afdrag på gæld) til de måneder, hvor de direkte skatter indgår. April måned er som omtalt den eneste, der falder udenfor den almindelige sæsonbevægelse, hvilket skyldes, at den både er en relativt dårlig indtægtsmåned for staten, og at der foregår relativt store udbetalinger (motorafgifter til kommunerne og tilskud til sygekasserne m. m.).

Iøvrigt er bevægelserne i udgifterne relativt langt mindre og mindre regelmæssige end i indtægterne; de store udbetalinger er samlet i tre af de store indtægtsmåneder samt i april og februar; de to sidstnævnte måneder har da også de største nettoudbetalinger i finansåret.

Forskellen mellem kvartalerne beror fortrinsvis på indtægternes vekslende størrelse. Udgifterne ligger i det hele ret stabilt, idet svingningerne i de enkelte poster opvejer hinanden; i oktober kvartal er udbetalingerne dog uforholdsmæssigt store som følge af de betydelige udbetalinger fra socialministeriet i december.

Når endelig finansieringsbehovet er størst i finansårets første halvdel, beror det igen fortrinsvis på, at indtægterne er mindst i denne periode; bl. a. indgår som nævnt hovedparten af selskabsskatterne i andet halvår.

#### Underbilag.

### Realøkonomisk fordeling af de samlede statsudgifter i 1953—54 og 1954—55.

I tabellerne A og B nedenfor er givet en oversigt over, hvorledes statens, incl. statsvirksomhedernes, samlede udgifter er fordelt mellem lønudbetalinger, køb af varer, tilskud af forskellig art m. v. Tabellerne svarer med en enkelt ændring til tabel III. I. i »Statsfinanserne i 1938—39 og årene efter krigen«; med hensyn til de enkelte posters

nærmere indhold skal man derfor henvise til noterne til tabellerne i »Statsfinanserne«. Det skal fremhæves, at denne opgørelse ikke på samme måde som de øvrige tabeller kan foretages nøjagtigt, men at der i en række tilfælde er tale om skøn eller ret vilkårlige afgrænsninger mellem posterne.